

Budapestről Bakonyszombathelyre - Új hitoktatónk bemutatkozása

Mi lehet az oka annak, hogy valaki otthagyja a fővárost és egy faluba költözik? Biztos vagyok benne, hogy akik ezt az utat választják, ahányan vannak, annyi különböző válaszuk van erre a kérdésre.

Nálam ez a válasz szorosan összefügg az Úr Jézus Krisztusban való hitemmel.

Eredetileg **Bokodon laktam szüleimmel** és nővéremmel, onnan indultam előbb Tatabányára a gimnáziumba, majd **Győrbe a tanítóképző főiskolára**. Ezt követően visszakerültem Bokodra, mint alsós tanító néni.

De tanultam **Kaposváron** is, hogy **énekezen tanár** lehessen. Azután Piliscsabára jártam, ahol egy evangélikus bibliaiskolában tanultam. Később elkerültem Tóalmásra, egy bentlakásos bibliaiskolába, ahonnan újra visszatértem Bokodra, hogy ismét tanítsak az általános iskolában. Ezután tanítottam Szákszendén, majd következett Budapest, ahol az **evangélikus teológiára jártam**. Tanulmányaim befejezése után tanítottam **hittant** először Bicskén, majd Oroszlányban, néhány órában Tatabányán is, azután Kecskeméten, az utóbbi három tanévben pedig Budapesten.

Amikor Budapestre kerültem, a szívem mélyén sejtettem: nem biztos, hogy ez hosszú távú tartózkodást fog jelenteni, bár fogalmam sem volt arról, hogy merre vezet tovább Isten azon az úton, amelyen járnom kell.

Amikor pedig a lelkészházaspár megkeresett, és megkérdezték, hogy eljönnék-e Bakonyszombathelyre hitoktatónak, rádobbant a szívem a lehetőségre. Több gondolat is megfogalmazódott bennem, amelyek segítettek abban, hogy meghozzam a döntést. A személyes okok között az egyik az volt, hogy az **őseim közül ketten is erről a településről származnak**, és ez a tény már korábban felkeltette az érdeklődésemet a falu és az itt lakók iránt. De ami ennél is fontosabb számomra, az a tény, hogy **Isten** az Ő szavain keresztül, amik a Bibliában vannak leírva, megerősítette bennem az Ő ígéretét, hogy **előttem fog járni, vagyis előkészíti számomra a helyet, és hogy velem lesz, vagyis nem leszek egyedül**, annak ellenére, hogy fizikailag egyedül vagyok. Isten szavaira alapozva indulok neki a most kezdődő tanévnek, és reménységgem van afelől, hogy itt tartózkodásom nem néhány évre, hanem hosszú távra szól.

Ezúton szeretném megköszönni a szeretetteljes fogadtatást mindazoknak, akikkel már ez idáig találkozhattam, és remélem, hogy hasznos eszköz lehetek Isten kezében a rám bízott gyerekek életében.

Lázár Anikó
Evangélikus hitoktató